

Kjære menighet,

Vedlagt i mail ligger årets siste nyhetsbrev fra prosjektet menigheten deres støtter.

Nyhetsbrevet kommer i form av et reisebrev fra ei ansatt ved Rossabø menighet i Haugesund som har vært i Egypt.

Vi får også lese (og tips) til hvordan menigheter kan ta i bruk misjonsprosjektet sammen med barna i menigheten.

I tillegg ligger det ved en barnehistorie om skomakeren, som passer fint ettersom Stefanusbarna har utdeling av klær og sko i juletiden.

Det siste dokumentet er en enkelt aktivitet man kan gjøre med barna, hvor man lager en kamel med håndavtrykk. Det gir en enkel inngang til å prate om misjonsprosjektet med dem.

Vi oppfordrer sterkt til å huske på misjonsprosjektet i bønn!

Dersom menigheten deres har en fungerende Facebook-side, så oppfordrer vi også å legge ut nyhetsbrevene der slik at medlemmer i kirken også kan lese dem.

På Trosopplæringskonferansen lanserte Stefanusalliansen et nytt trosopplæringsopplegg for barn, i samarbeid med Hans Olav Baden og Torbjørg Torp Nilsen fra Holmlia menighet.

Opplegget er byggeklosser til musikal, konsert, trosopplæring og gudstjeneste. På nettsiden finner man sanger, noter, manus, andakter, iotakorset og en svær verktøykasse.

Det er mulig å lage en musikal ut av de 7 sangene, eller lage temabaserte samlinger ut fra hver sang.

Alt er tilgjengelig og gratis på nettsiden www.sammenervi.no, og alle sangene er tilgjengelig på Spotify.

Til sist: Vi har lagd et opplegg for barn basert på vår kjente og kjære «Secret Service», eller «Hemmelig gudstjeneste».

Versjonen som er mer 'barnevennlig' ligger tilgjengelig på våre nettsider [HER](#).

Da er det bare å ønske dere alle en riktig god førjulstid og julefeiring!

Vi er så takknemlige for å samarbeide med så fine menigheter som dere.

Gode julehilsener,

Stefanusalliansen

Christine Gripsgård Lunga

Kommunikasjonsrådgiver

Tlf: 45 87 72 11

www.stefanus.no

Tanker fra gruppetur til Egypt

- Skrevet av Silje Nesheim Dahl, trosopplæringsmedarbeider i Rossabø menighet

Høsten 2018 var staben i Rossabø menighet på studietur til Oslo for å besøke samarbeidspartnere og menigheter. Vi besøkte Holmlia menighet, som både har samme misjonsprosjekt som oss gjennom Stefanusalliansen, og som har mye arbeid for barn og unge tilknyttet KFUK-KFUM, som oss.

Vi ble inspirert! Sammen med flere av barne- og tweensgruppene våre laget vi vårt eget store iotakors, lignende det de hadde i Holmlia, og vi hadde samlinger om fargene korset resten av høsten. Vårkonserten til korene våre ble satt sammen av bilder og fortellinger fra Stefanusbarna og Maj Britt Andersens fine sanger.

Vi besøkte også kontoret til Stefanusalliansen i Oslo. Der fikk vi mye spennende informasjon og et større innblikk i arbeidet til organisasjonen vi støtter i misjonsprosjektene våre. Og vi fikk høre om muligheten for å være med på studietur til Egypt. Da invitasjonen kom og menighetsrådet var positivt – var pedagogene i menigheten veldig glade for å få lov til å reise.

Vi var spente på å få se, høre, lukte – oppleve – noe av det vi hadde fortalt om til barn og unge så mange ganger, men selv bare lest om.

ANAFORA/ANASTASIA

Da vi kom til Kairo ble vi hentet på flyplassen av en guide og en sjåfør med minibuss. Han kjørte oss trygt og godt, på flotte motorveier, som plutselig ble grusveier, før de ble motorveier igjen, fram til Anafora.

Retreatsenteret Anafora var en fantastisk plass å få oppleve, og vi ble tatt varmt imot! Søster Theodora viste oss rundt og fortalte oss om de mange forskjellige prosjektene på senteret. Sarah, biskopens niese som styrer utdanningscenteret, Anastasia, fortalte om alt fra programmer for å holde unge gutter i skole til internasjonale masterprogram. Også biskopen selv tok varmt imot oss. Han satt sammen med oss en time og fortalte om hvorfor og hvordan han hadde bygd opp dette flotte anlegget. Hans motto er «kneel down to lift up». Med bønnen som grunnlag vil de løfte opp mennesker. HELE mennesket og ALLE mennesker. Han ønsker å ta hånd om alle mennesker i sitt bispedømme, samtidig som han er inspirator for koptisk ungdom til å være stolte av sin kristne identitet i et muslimsk dominert land. Vi ble grepet av varmen i blikket, stemmen og ordene til biskop Thomas.

Og vi ble grepet av varmen og estetikken i alt rundt oss på Anafora – og at alt hadde en symbolsk betydning. For eksempel duehusene ved inngangen, nesten som en portal, som symboliserer fred. Filleryene vi så over alt, kan symbolisere noe ødelagt som blir til noe nytt, fint og fullt brukbart. Og at alle filleryene er fargerike, kan symbolisere at her er det rom for mennesker fra hele verden!

Måltidene ved Anafora var fantastiske! Bestikket var lagt opp i et kunstferdig mønster, vi forsynte oss av en deilig buffet, og vi satt på filleryer på golvet og spiste i skinnet fra talglys som var støpt på Anafora. Maten smakte utmerket, og stemningen var varm og god og veldig avslappet. Her lå alt til rette for gode måltidsfellesskap.

Vi ble inspirert av arbeidet med Second Chance, der gutter som har falt ut av skolegang for heller å tjene penger til familiene sine får reise på sommer(leir)skole på Anastasia. Der lærer de det de trenger for å bestå eksamen og starte på skolen igjen. De får det de trenger av skoleuniformer, skolebøker og annet skolemateriell. Flotte skolesekker blir sydd til dem av kvinner på

Anafora. Familiene til disse guttene får også en økonomisk kompensasjon for å sende guttene på skole i stedet for arbeid – og i etterkant følger de lokale prestene dem opp over tid.

Dette ønsker vi å ha fokus på sammen med ungdommer i menigheten. Et prosjekt å lære mye av i en tid der de skal ta valg om egen framtid.

STEFANUSBARNA

I månedene før vi reiste til Egypt, var mange barn i menigheten vår med på å lage perlearmbånd – ikke til seg selv, men til barn i Stefanusbarnas barnehager. Vi opplevde at barna ble engasjert i prosjektet og involvert i turen vår, og at de var veldig spent på å høre om opplevelsene våre etter turen. Vi har kost oss med å fortelle og vise bilder til engasjerte barn!

I Kairo hadde vi to flotte dager på besøk i to av Stefanusbarnas barnehager. Vi fikk møte engasjerte ansatte i Stefanusbarna, som fortalte om forholdene for de koptiske kristne i søppelbyene før og nå, om Mama Maggies opplevelser og starten på dette store arbeidet. Vi fikk høre om viktigheten av å gi barna en trygg kristen identitet før de begynner på skolen og en tro på at de er viktige og at de kan!

Foto: Laurie Kjernald

I barnehagene fikk vi observere fotvask ved inngangen til barnehagen – og så voksne som tok seg god tid med hvert enkelt barn, vasket og masserte, pratet og vekslet gode blikk. Vi fikk oppleve et arbeid preget av montessoripedagogikken, og vi fikk se varme voksne og barn både i dyp konsentrasjon og i aktivitet og lek. Vi fikk være med å leke, og det var stas å dele ut armbånd, som barna ble så glade for å få.

I den ene barnehagen traff vi skolejenter som er med i hjemmebesøksprogrammet. De var tidlig ferdige på skolen hver tirsdag, og hadde undervisning og samvær her. De sang for oss, og fikk oss til å føle oss velkommen! Og de minnet oss veldig om barna på vår egen «etter-skoletid-klubb», som kommer til kirken når skolen er slutt kl. 12.15 hver tirsdag!

Sang for oss gjorde også en av de unge guttene som lærte å lage sko her! Vi hilste på jenter som lærte å strikke skjerf og gensere med enkle strikkemaskiner, legen som var der, og på mødre som fikk undervisning.

Foto: Steinar Tyvand

Det var en sterk opplevelse for oss å være på besøk i en barnehage der vi nesten hele tiden hørte lyden fra sirkelsaga på nabotomta, som sagde blå plasttønner i mindre biter. Der vi så berg av sortert søppel lagret på nabetakene. Der barna kom fra de fattigste kår. Men vi opplevde mye stolthet og glede, og vi så at arbeidet vi støtter gjennom Stefanusalliansen hjelper veldig mange barn og familier.

Nå ser vi fram til å planlegge vårens Tårnagent – som annethvert år har Stefanusbarna som tema. Der vil vi denne gang servere hibiskuste fra Egypt og tenne bønnelys støpt på Anafora. Vi gleder oss til å bruke den nye musikalen «Sammen er vi», utarbeidet av Torbjørg Torp Nilssen og Hans Olav Baden i samarbeid med Stefanusalliansen, med korene våre til våren!

Vi planlegger også temakvelder om Egypt for voksne, med bilder og fortellinger om de mange opplevelsene vi sitter igjen med etter denne spennende turen. En av disse kveldene blir sammen med Eyvind Skeie. Han har med seg andaktsboken Vann av klippen til utdeling, og skal fortelle om både biskop Thomas og Mama Maggie som han kjenner godt.

Takk for turen!

SKOMAKEREN

Hei! Jeg heter Josef og er 15 år. Jeg bor sammen med mamma og pappa, også har jeg fem søsken! Da jeg var fem år, flyttet mamma, pappa, jeg og søsknene mine til Kairo, hovedstaden i Egypt. Landsbyen vi kom fra var veldig liten og det var vanskelig å få jobb der. Derfor reiste vi til Kairo slik at pappa kunne finne seg en god jobb for å tjene penger til familien.

Men det var ikke så enkelt. Siden vi er kristne så var det nesten ingen som ville at pappa skulle jobbe med dem. Det gjør meg ganske lei meg, at noen skal bli ertet eller behandlet annerledes for det de tror på! Er du ikke enig? Etter masse leting fant pappa endelig en jobb- Det som var litt dumt, er at den var ganske dårlig betalt og jobben gikk ut på å plukke søppel. Vi bor på et sted som heter Moqattam, men som mange kaller for søppelbyen. Veldig mange som bor her jobber med å samle søppel, sortere det og selge videre det sorterte søppelet. På den måten tjener de litt penger hver dag.

Da jeg var yngre fikk jeg muligheten til å begynne på skole. Åh, jeg gledet meg sånn til å begynne på skolen! Jeg fikk nesten ikke sove natten før jeg skulle begynne i første klasse. Det virket så spennende, og endelig skulle jeg lære å lese og skrive.

Da jeg kom på skolen første dagen ble jeg stoppet av læreren i døren. Hun ba om å få se håndleddet mitt. Jeg viste henne håndleddet og hun så at jeg hadde en tatovering av et kors der. Da ba hun meg bli utenfor klasserommet og vente på benken. Jeg forstod ingenting, men valgte å sette meg ned på benken og vente på at læreren skulle komme tilbake. Hun kom ikke tilbake den dagen. Og heller ikke neste dag. Jeg fortsatte å komme på skolen men jeg fikk aldri være med i timene. Jeg håper ikke det er sånn på din skole eller barnehage, at noen må sitte på gangen og aldri komme inn og at ingen bryr seg om dem!

Jeg skjønnte at det var ikke noe vits i at jeg gikk til skolen, så i stedet ble jeg hjemme og hjalp pappa med å sortere søppelet. Det var veldig tungt arbeid for en liten gutt som meg. Dette gjorde jeg i flere år, og jeg ble veldig sliten. Men vet du hva som skjedde? En dag banket en mann på døren. Han sa at han jobbet hos 'Stefanusbarna' og at de lurte på om jeg ville bli skomaker!

sammen for de forfulgte

Mannen fortalte at de hadde en skole hvor gutter som ikke gikk på skolen kunne få komme, og her kunne de lære å lage sko. Jeg syns det hørtes litt rart ut å lage sko, men jeg ønsket så gjerne å slippe å sortere søppel. Til slutt ga pappa meg lov å begynne på yrkesskolen.

Og vet du, nå har jeg gått 1,5 år på sko skolen og er ferdig når jeg har gått der 2 år. Jeg har lært så masse på den tiden!

Vi er flere gutter som lærer å lage sko. Når vi lager sko så sender vi den rundt og gjør hver vår oppgave. Først klipper læreren opp skinnet som skal brukes til skoen, så blir den sendt videre til å bli formet skikkelig. Det kan du se på bildet her, hvordan skinnet formes rundt en fot.

Etterpå kommer skoen til der hvor jeg sitter. Her får jeg være med å feste sålen på skoen. Da bruker vi masse lim og hamrer stifter på plass slik at sålen ikke skal falle av.

Til slutt må skoen pusses slik at den blir blank og fin. Her kan dere se hvordan vi lager ulike fasonger på skoene. Slik ser de ut når de er ferdige. Og vet du, i tillegg får familien min besøk av en fra Stefanusbarna hver uke, slik at hele familien får hjelp. Ikke bare jeg!

Nå drømmer jeg om å bli skomaker og starte min egen skobutikk når jeg er ferdig her på skolen. Høres ikke det veldig gøy ut! En egen skobutikk! Det hadde vært noe det! Jeg ønsker å bli skikkelig flink på å lage fine sko. Drømmen min er også at flere av guttene som går på skolen kan komme til skobutikken min og jobbe.

Her på skolen lærer vi også å be til Gud. Så nå ber jeg til Gud hver dag om hjelp til å bli skomaker. Kanskje du kan være med og be for det du også?

Og nå er det snart jul. Da skal vi dele ut sko vi har

laget til alle som bor på søppelplassen. Det gleder jeg meg til!

GOD JUL!

Navnet er fiktivt for å beskytte gutten

sammen for de forfulgte

